

עמ"ת 73654/10/18 - עלי אבו עיאדה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 73654-10-18 אבו עיאדה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
העורר	עלי אבו עיאדה (עציר) ע"י ב"כ - עו"ד אלי בניה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ - עו"ד שמעון שימן

החלטה

א. כללי

בפני ערר נגד החלטת בית משפט קמא (כב' השופט עטר) מיום 23.10.2018, אשר בו קבע השופט הנכבד קמא כי יש ראיות לכאורה נגד העורר, ביחד עם עוד 4 נאשמים שנעצרו עמו, וכי קיימת גם עילת מעצר של מסוכנות. השופט קמא הורה לשירות המבחן להגיש תסקירי מעצר ביחס לעורר ולעוד 3 נאשמים, בכדי לבחון אפשרות לחלופת מעצר, ודחה את המשך הדיון ליום 15.11.2018, תוך שהוא מורה על המשך מעצרו של העורר וחבריו עד למתן החלטה אחרת, ועל כך הערר שבפני שהגיש העורר, שהוא המשיב הרביעי בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

כתב האישום שהוגש נגד העורר וחבריו מייחס להם עבירות רכוש שונות, כאשר לעורר שלפנינו יוחסה עבירה נוספת של החזקת סמים לצריכה עצמית. לפי הנטען בכתב האישום, העורר וחבריו (להלן: הנאשמים) קשרו קשר לפרוץ לקניונית במרכז המסחרי בפרדסיה ולבצע גניבה ממכשירי כספומט שמותקנים במקום. במסגרת הקשר, ביום 25.8.2018 הגיעו הנאשמים לאזור הקניונית, ברכב מסוג טויוטה קורולה, כשברכב כלי פריצה שונים.

הנאשמים זייפו את סימני הזיהוי של הרכב, ולאחר מכן 4 מהנאשמים, והעורר בכללם, ניגשו לכניסה של המבנה כשהם מצוידים במוטות ברזל, על ידיהם כפפות ופניהם מוסווים, בעוד הנאשם 3 ממתין להם על מושב הנהג ברכב. 4 הנאשמים ניפצו את שמשת החלון ונכנסו בעדו למבנה, ולאחר שכשלו בניסיונם לפרוץ לאחד ממכשירי הכספומט, עלו לרכב ונמלטו מהמקום, אולם נעצרו זמן קצר לאחר מכן, במחסום משטרה שהוקם בנתיב ההימלטות, בסמוך לצומת רעננה.

ב. טענות הצדדים

עם הגשת כתב האישום בבקשה המשטרה את מעצרו של הנאשמים עד תום ההליכים, ועל כך ניתנה ההחלטה נשואת ערר זה, שבה נקבע כאמור כי יש ראיות לכאורה ואף עילת מעצר נגד כל הנאשמים, ובכללם העורר. הטענה העיקרית

בערר היא כי טעה בית משפט קמא, כאשר קבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר.

לטענת ב"כ העורר, הגרסה שמסר העורר, כי היה טרמפיסט תמים ברכב, שעלה לרכב סמוך לפני המעצר, וכי כלל לא היה בפרדסיה, ואין לו כל קשר, ואף לא מודעות, לכלי הפריצה שנמצאו ברכב, נתמכת בסרטונים ממצלמות האבטחה. בסרטונים הללו נראים 4 אנשים יורדים מהרכב ופורצים לקניונית, ואילו בשעה שהרכב נעצר במחסום היו בו 5 אנשים, ומכאן אליבא ב"כ העורר ראיה לכך שהעורר עלה לרכב כטרמפיסט, לאחר העבירות שבוצעו בפרדסיה, ואין לו כל קשר לאירועים אלה.

ב"כ העורר מוסיף וטוען כי אין כל ראיה שברכב הטיוטה היו 5 אנשים לפני ההתפרצות, וגם לא בוצע מעקב רציף אחרי הרכב. כמו כן, לא ניתן לזהות את הדמויות שנצפות במצלמות האבטחה, ומכל הטעמים הללו טוען ב"כ העורר כי לא ניתן לשלול את טענתו של העורר, כי הצטרף לרכב לאחר ההתפרצות, מבלי שהיה לו כל קשר לעבירות הרכוש שיוחסו לו בכתב האישום.

ב"כ העורר טען עוד כי בית משפט קמא טעה בזיהוי התמונות של הנאשמים שבתיק החקירה, וטענה זו אושרה גם ע"י ב"כ המשיבה, שציין כבר בתחילת טיעונו כי אכן נפלה טעות ברישומי החוקר שרשם את שמות הנאשמים על התמונות שצולמו בתחנת המשטרה לאחר מעצרו, והחליף בטעות בין העורר ובין נאשם 5, ובית המשפט טעה אף הוא בעקבות הרישום השגוי. ב"כ המשיבה טען עוד בהקשר זה כי הרישום המוטעה פועל דווקא לחובת העורר, מפני שבסרטוני האבטחה ניתן לזהות אדם שלבוש בבגדים דומים לאלה שלבש העורר בעת שצולם.

לטענת ב"כ המשיבה, בית משפט קמא בחן בקפידה את כל הראיות בתיק, ובכלל זה הגרסאות שמסרו נאשמים אחרים, אשר עומדים בסתירה גמורה לגרסה שמסר העורר. כמו כן, התיעוד של המעקב המשטירי אחר רכב הטיוטה, כפי שעולה מדו"ח פעולה של השוטר דגוני, שסומן י"א בתיק החקירה, מלמד שכלל נשמר קשר עין בין העוקבים ובין הרכב הנמלט, ומכל הטעמים הללו עולה כי גרסתו של העורר כי הצטרף לרכב סמוך לפני המחסום איננה סבירה. לכן טוען ב"כ המשיבה כי צדק השופט קמא כאשר קבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר, ואין סיבה להתערב בהחלטתו.

ג. דיון והכרעה

ייתכן כבר בתחילת הדברים כי החלטתו של השופט הנכבד קמא אכן מפורטת ויסודית, וניכר כי השופט בחן בקפידה רבה את חומר הראיות, ופירט בהרחבה את הראיות שיש נגד כל אחד מהנאשמים, והעורר בכללם. עם זאת, אין ספק שהשופט קמא טעה בעקבות הטעות של חוקרי המשטרה, והחליף בזיהוי התמונות בין העורר ובין נאשם 5, וטעות זו באה לידי ביטוי גם בתיאור של הצפייה בקטעים מסרטוני האבטחה, כפי שאפרט להלן.

אף אני עיינתי בחומר החקירה, וכפי שציין השופט קמא בהחלטתו, נאשם 3 מסר כמה הודעות במשטרה, ובהודעה הראשונה מיום 25.8.2018 הוא מציין כי לאחר חצות הוא יצא ממקום עבודתו שומר בראש העין, לטייל עם החברים שלו בצפון, והא מזכיר את ארבעת הנאשמים האחרים, ומציין כי כולם הגיעו אליו ברכב סובארו. בהודעה השנייה של נאשם 3 מיום 28.8.2018 הוא שב ומציין כי כל הנאשמים נסעו ביחד לטייל בכפר ערבי בצפון שהוא אינו זוכר את שמו

ומקומו, וכולם גם חזרו ביחד ולא העלו אף אחד בדרך.

לעומת זאת, העורר מסר בהודעתו הראשונה מיום 25.8.2018, כי הוא גר בכסיפה, וכי סמוך לשעה 17:00 אסף אותו אדם אחר, והם נסעו יחד לפתח תקווה, בכדי לגבות שכר שהגיע לאותו אדם, אלא שאותו אדם עזב אותו שם, ולכן הוא עלה לרכב שבו נהג נאשם 3, סמוך לפני המחסום זבו נעצרו, והוא מכיר גם את כל יתר הנוסעים ברכב. באותה הודעה הכחיש העורר כי נטל חלק בפריצה בפרדסיה והכחיש כל קשר לכלי הפריצה שנמצאו ברכב. בהודעה מאוחרת יותר מיום 29.6.2018 העורר שמר על זכות השתיקה, ובהודעה נוספת מיום 3.9.2018, העורר עומת עם הגרסה שמסר נאשם 3, והשיב כי אינו יודע על מה הוא מדבר.

צפיתי גם בסרטוני האבטחה, והתיאור של השופט קמא את אשר נראה בסרטוני האבטחה מדויק, אלא שמה שהשופט מייחס למשיב 5, מתייחס למעשה לעורר, הוא המשיב 4 בהחלטתו של השופט קמא. איני יודע אם מדובר בחולצה כפי שציין השופט קמא, או בסוג של ז'קט שנוהגים ללבוש מעל לחולצה, אולם ללא ספק ניתן לזהות את הלבוש העליון של העורר בתמונות שבצילומי המטרה, שיוחסו כאמור בטעות לנאשם 5, גם בחלק ניכר מסרטוני האבטחה. מדובר בין היתר בסרטונים מס' 023821, 028389, 023859, 023806 וכן מס' 023944, שבהם ניתן לזהות בבירור אדם שלבוש בבגדי העורר כשהוא מנסה לעקור את סורגי חנות המפתחות, שכלל הנראה המצלמות שבתוכה תיעדו את האירוע. באחד הסרטונים הוא מושיט ידו מבעד הסורגים בניסיון להגיע למקום מסוים בתוך החנות, ובסרטון אחר הוא נראה אווז בידו מכשיר שנראה כמו משור דיסק חשמלי.

הפענוח הנכון של הסרטונים הללו, לאחר תיקון הטעות בזיהוי כמפורט לעיל, מחזק במידה רבה את הראיות נגד העורר, אף מעבר למה שנקבע בהחלטת בית משפט קמא בעניינו. יוצא אפוא כי גרסתו של העורר כי עלה על טרמפ, סמוך לפני המעצר של הרכב במחסום בצומת רעננה, מעבר לחוסר ההיגיון שיש בה, נסתרת במפורש באמרות של נאשם 3, ויתירה מכך נסתרת אף בצילומים שבסרטוני האבטחה, שבהם נראה העורר שניתן לזהותו בבירור על פי הבגדים שלבוש, נוטל חלק פעיל מאוד בניסיונות הפריצה לאחת החנויות באותה קניונית בפרדסיה.

כידוע, הפירוש שניתן בהלכת זאדה למושג ראיות לכאורה, הוא ראיות שיש בהן סיכוי סביר להרשעה, ובנסיבות שלפנינו, אני סבור כי הראיות שיש נגד העורר, יש בהן כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ואף למעלה מכך. טענתו של ב"כ העורר כי העובדה שבמצלמות האבטחה נראים 4 אנשים ואילו ברכב שנעצר במחסום נמצאו 5 אנשים, אין בה כדי להחליש במידה כלשהי את משקלן של הראיות שפורטו לעיל, מפני שההסבר הסביר לכך הוא שנהג הרכב - הנאשם 3, נותר ברכב, בעת שארבעת הנאשמים האחרים, והעורר ביניהם, יצאו מהרכב למרכז המסחרי בכדי לבצע את זממם.

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, באתי לכלל מסקנה כי צדק השופט קמא, כאשר קבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר, וצדק גם כאשר הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו, תוך שהוא קובע כי העורר יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת, בשים לב למידת המסוכנות ולעברו המכביד של העורר. לפיכך, אין מנוס מדחיית הערר.

ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ט, 11/11/2018 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

אהרון משניות, שופט